25/02/2022

Αυστραλίας: Το ήθος της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι αγαπητικό

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Ιερατική Σύναξη των κληρικών της Νέας Νοτίου Ουαλίας υπό τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας Μακάριο

Ιερατική Σύναξη των κληρικών που διακονούν στις ελληνορθόδοξες ενορίες της Νέας Νοτίου Ουαλίας, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη, 24 Φεβρουαρίου, υπό τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο, στην Ενορία Αγίας Αικατερίνης, στο Mascot του Σύδνεϋ.

Κατά την έναρξη της Συνάξεως, στην οποία συμμετείχαν και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, Μαγνησίας κ. Χριστόδουλος και Χαριουπόλεως κ. Βαρθολομαίος, ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε και έκοψε τη βασιλόπιτα, και απηύθυνε εγκάρδιες ευχές σε όλους τους παριστάμενους ιερείς. Ακολούθως, διεξήχθη μια γόνιμη συζήτηση και διάλογος επί κυρίως πνευματικής φύσεως ζητημάτων, με επίκεντρο το ορθόδοξο εκκλησιαστικό ήθος και φρόνημα, που αποτέλεσε θέμα της εισηγήσεως του Αρχιεπισκόπου κ. Μακαρίου.

Επιχειρώντας εισαγωγικά να δώσει έναν απλό και σύντομο ορισμό της έννοιας «ήθος» για την Ορθόδοξη Εκκλησία, ο Σεβασμιώτατος εξήγησε ότι πρόκειται για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει κανείς τους άλλους ανθρώπους, τα πράγματα και τις καταστάσεις γύρω του. Επισήμανε δε ότι το ήθος και φρόνημα της Εκκλησίας εκφράζεται συνοδικώς, παρατηρώντας ότι γενεσιουργός αιτία της αλλοίωσής του είναι ο εγωισμός και η διάθεση αυτονόμησης. ***«Η αλλοίωση του ορθόδοξου ήθους προκύπτει από τη στιγμή που αρχίζουμε να πιστεύουμε ότι εμείς τα ξέρουμε όλα. Από τη στιγμή που αρχίζουμε να πιστεύουμε ότι δεν χρειαζόμαστε τον άλλο στην ποιμαντική μας δραστηριότητα»,*** σημείωσε.

Περιγράφοντας και αναλύοντας ορισμένα σημαίνοντα ιστορικά γεγονότα, εστίασε καταρχάς στο ανατρεπτικό για τον αρχαίο κόσμο ήθος που εισήγαγε ο Χριστιανισμός, όταν έθεσε στο επίκεντρο την αγάπη του ανθρώπου προς τον Θεό και την αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο. ***«Το ήθος της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι αγαπητικό, ερωτικό, εκστατικό»,*** *τόνισε, επικαλούμενος τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου και του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, για να συμπληρώσει ότι «είναι το ήθος αυτό που με κάνει να βγαίνω από τον εαυτό μου, για να μπορώ να δείξω την αγάπη μου στον πλησίον». «Όταν έχουμε έλλειψη εκκλησιαστικού ήθους»,* αντέτεινε, *«αρχίζω να νομίζω ότι δεν χρειάζομαι τον πλησίον και ότι μπορώ να λειτουργήσω μόνος μου. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ο εγωισμός, που λειτουργεί ως δηλητήριο μέσα στην ψυχή και στη συνείδηση των λαϊκών και των κληρικών».*

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, επικεντρώνοντας στην πρωτοποριακή απόφασή του να καταργήσει τη λατρεία του Αυτοκράτορα ως Θεού, κατόπιν στην εποχή του Λέοντος Ισαύρου, ο οποίος δίχασε τους χριστιανούς με την αποκαθήλωση των εικόνων και επέτρεψε την ανάμειξη του Πάπα της Ρώμης στην εκκλησιαστική ζωή του Βυζαντίου, ενώ έκανε και εκτενή μνεία στα γεγονότα που οδήγησαν στο Σχίσμα του 1054, το οποίο, όπως επισήμανε, ήταν απόρροια της σταδιακής αλλοίωσης του εκκλησιαστικού ήθους, που ξεκίνησε από την περίοδο της Εικονομαχίας.

Κατά την ολοκλήρωση της ομιλίας του, Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος αναφέρθηκε και στην τρέχουσα δοκιμασία της πανδημίας, η οποία, όπως όλες οι μεγάλες κρίσεις που διέρχεται η ανθρωπότητα, παρείχε την ευκαιρία σε κύκλους με ζηλωτικές και φονταμενταλιστικές τάσεις να βρουν χώρο για να παραπλανήσουν και να αποκτήσουν λόγο ύπαρξης. Ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε την ανάγκη, μέσα σε αυτές τις συνθήκες, οι άνθρωποι της Εκκλησίας να μη χάνουν τον προσανατολισμό τους και να διαφυλάττουν το ορθόδοξο εκκλησιαστικό ήθος και φρόνημα, λειτουργώντας με πνεύμα αγάπης, ενότητος και υπακοής προς τις συνοδικές αποφάσεις.